

Atbildētāja: NE

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽¹⁾, 5. panta 3. punkts un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apkalpojošais gaisa pārvadātājs, kas apgalvo, ka ilgu kavēšanos ir izraisījuši ārkārtēji apstākļi, var balstīties uz Pasažieru tiesību regulas 5. panta 3. punktā paredzēto pamatu, kas atbrīvo no atbildības, tikai tad, ja tas var arī apgalvot un pierādīt, ka konkrētā pasažiera kavēšanās nebūtu tikusi novērsta, arī veicot pārreģistrāciju uz aizstājošu reisu?
- 2) Vai saskaņā ar pirmo jautājumu prasītajai pārreģistrācijai ir jāatbilst konkrētākiem laika vai kvalitatīviem kritērijiem, it īpaši Pasažieru tiesību regulas 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punktā vai tās 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem?

⁽¹⁾ OV 2004, L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. decembrī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH/Stadt Köln*

(Lieta C-796/18)

(2019/C 93/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH*

Atbildētāja: *Stadt Köln*

Lietas dalībniece: *Land Berlin*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādas rakstveidā noslēgtas vienošanās gadījumā, atbilstoši kurai viens valsts pārvaldes subjekts vienošanās par sadarbību ietvaros nodod programmatūru citam valsts pārvaldes subjektam, ir runa par “publisku līgumu” Direktīvas 2014/24/ES ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta 5) apakšpunkta izpratnē, precīzāk, katrā ziņā sākotnēji, ievērojot 12. panta 4. punkta a)–c) apakšpunktu, direktīvas piemērošanas jomā ietilpstošu līgumu direktīvas 12. panta 4. punkta izpratnē, ja programmatūras saņēmējam par programmatūru gan nav nedz jāmaksā par to noteiktā cena, nedz jāatlīdzina izmaksas, taču ar programmatūras nodošanu saistītajā sadarbības līgumā ir paredzēts, ka katrs sadarbības partneris – un tāpēc arī programmatūras saņēmējs – attiecīgi otrajam partnerim bez atlīdzības nodrošina piekļuvi, iespējams, nākotnē paša izstrādātajiem programmatūras atjauninājumiem, kuru izstrāde tomēr nav obligāta?

Tikai tad, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai saskaņā ar Direktīvas 2014/24/ES 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu attiecīgo līgumslēdzēju iestāžu sadarbības priekšmetam ir jābūt pašiem pilsoņiem sniedzamajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, kurus ir jāsniedz kopā, vai arī pietiek ar to, ka sadarbība attiecas uz darbībām, kuras ir vērstas uz tāpat, taču ne obligāti kopā sniedzamajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem jebkādā formā?

- 3) Vai, piemērojot Direktīvas 2014/24/ES 12. panta 4. punktu, ir spēkā nerakstīts t.s. aizliegums radīt labvēlīgāku situāciju un, ja tas tā ir, kāds ir tā saturs?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/24/EK (2004. gada 31. marts), ar kuru attiecībā uz tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 21. decembrī Deza, a.s. iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 24. oktobra spriedumu lietā T-400/17 Deza/Komisija

(Lieta C-813/18 P)

(2019/C 93/41)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Deza, a.s. (pārstāvis: P. Dejl, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 24. oktobra spriedumu lietā T-400/17;
- daļēji atcelt 2017. gada 4. maija Komisijas Regulu (ES) Nr. 2017/776 (¹), ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1272/2008, ciktāl ar to tiek klasificēta un marķēta viela “antrahinons”;
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Tiesā un iepriekšējā tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Apelācijas sūdzības pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza četrus pamatus.

1. Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi CLP regulu (²), it īpaši šādus pamatprincipus: (i) vērtētai un klasificētai vielai ir jābūt apgrozībā ES tirgū; (ii) cēloņsakarībai starp vielu un izmēģinājumos uz dzīvniekiem konstatētai kancerogēnai iedarbībai ir jābūt pietiekami pierādītai; (iii) pietiekami pierādījumi ir jāiegūst no ticamiem un pieņemamiem zinātniskiem pētījumiem; un (iv) vielas klasificēšanā ir jāņem vērā jaunas zinātniskas un tehniskas atziņas un zinātnisku un tehnisku attīstību.
2. Vispārējā tiesa esot pārskatījusi antrahinona klasifikāciju, citiem vārdiem sakot – daļu no Komisijas regulas, tādā veidā, kas esot pretrunā prasībām par ES iestāžu un struktūru lēmumu pārbaudi tiesā, un esot sagrozījusi faktus un pierādījumus.
3. Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi tiesiskās drošības principu.